

Houslová láska

Zelenáči Mirka Hoffmanna

zpěv: F.Kacaf

írek

Housle ty mám pořád k mání svádějí mě k milování,
spojuje nás láska jako trám.
Jejich tělo vyklenutý, krk jak šíje od labutí,
to je přece lidi zázrak sám.

Ref.: Prý mám rýmy i chřipky, vzít mi nemůžou mý skřipky.
V jejich těle svoji duši mám, v jejich těle svoji duši mám.

S důstojností pana krále pohladím je po futrále,
pak vyndám ten nejkrásnější květ.
Snědá kůže houslí těla jako by mě laskat chtěla,
skrytou touhou začínaj se chvět.

Ref.: Hladím smyčcem kalafúnu, ladím už poslední strúnu.
A pak zmizí kolem celej svět. A pak zmizí kolem celej svět.

Nehraju si na zpěváka zpívání mě přesto láká
i když moje housle radši mám.
Elce-pelce do pekelce, kdekdo je teď za umělce
na deskách je "Mistrů" plnej krám.

Ref.: Majstři říkají mi: Hele, jdou s tou písni do jetele.
Tak jí tedy zpívám sám a sám, tak jí tedy zpívám sám a sám.